

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 32 (456)

Mierzeszyn, 12 września 2021 r.

ISSN 2082-0089

Rok 12

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**12 WRZEŚNIA 2021 ROKU:
DZIEŃ BEATYFIKACJI BŁOGOSŁAWIONEGO KARDYNAŁA
STEFANA WYSZYŃSKIEGO PRYMASA POLSKI**

Dar pana Krzysztofa Włodkowskiego z Rumi dla Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.

POŁĄCZYŁA ICH ŚWIĘTOŚĆ

List biskupów polskich z okazji beatyfikacji
Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego
i Matki Elżbiety Róży Czackiej

1. Effatha – otwórz się

Ważne słowa: Effatha – otwórz się oraz: Odwagi! Nie bójcie się, Ja jestem. Żeby móc świadczyć o Bogu i pomagać innym, trzeba otworzyć się na Bożą łaskę, która niezależnie od naszej kondycji fizycznej, życiowych przeciwności, cierpienia i przykrych doświadczeń może przynieść w nas i przez nas obfite owoce. Potrzebna też jest odwaga, dzięki której możemy pokonywać nasze słabości i lęki naszej codzienności.

Dnia 12 września 2021 roku będziemy przeżywać radosną uroczystość beatyfikacji kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia oraz Matki Elżbiety Czackiej, niewidomej założycielki Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża i Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach. Bóg mógł przez nich dokonać wielkich rzeczy, bo otworzyli się na Jego łaskę i z odwagą podjęli swoje powołanie, służąc innym.

2. Bóg prowadzi różnymi drogami

Róża Czacka, późniejsza Matka Elżbieta, urodziła się w Białej Cerkwi – dziś Ukraina – 22 października 1876 roku, w znanej arystokratycznej rodzinie. Jej stryj, Włodzimierz, był kardynałem i bliskim współpracownikiem papieża. Róża otrzymała staranne wychowanie i wykształcenie. W wieku 22 lat straciła wzrok. Jej ślepotą stała się wielką traumą dla rodziny, która nie umiała przyjąć jej niepełnosprawności. Jak zaakceptować to, na co nie potrafili się zgodzić nawet najbliżsi? Po trzech dniach modlitwy i rozmyślenia Róża zrozumiała, że może liczyć tylko na Boga, któremu ufała i na siebie. Na szczęście posłuchała rady doktora Gepnera, który powiedział jej prawdę: Wzrok jest na zawsze stracony, ale zarazem wskazał jej drogę mówiąc, że nikt do tej pory w Polsce nie zajął się niewidomymi. Zrozumiała, że otrzymała wskazówkę na przyszłość. Postanowiła stworzyć instytucję, w której niewidomi będą się kształcić i przygotowywać do samodzielnego życia. Po latach napisała: Tak jak doktor Gepner był moim wielkim dobroczyńcą, tak moim największym szczęściem jest to, że zostałam niewidomą. Cóż by ze mnie było, gdyby nie to kalectwo? Jakie byłoby moje życie, życie bez niego? Jej ślepotą stała się skała, na której Bóg mógł wybudować piękny dom. Nadano mu nazwę: Dzieło Lasek lub też Triuno – na cześć Trójcy Przenajświętszej. A dewizą tego Dzieła było: niewidomy człowiekiem użytecznym. Po raz pierwszy w Polsce podjęto pracę z niewidomymi, a nie tylko dla niewidomych. Matka Czacka chciała, aby przygotowujący się do samodzielnego życia

niewidomi zrozumieli, że mogą być szczęśliwi, mimo swojej ślepoty.

To nowe, rewolucyjne odkrycie, które Matka Elżbieta zawdzięczała własnej niesprawności, było elementarnie proste, bo odwoływało się do nauki Krzyża. Zmagając się ze swoim kalectwem i pytając, jak własną biedę przekształcić w źródło pomocy dla innych, żyjących w trudniejszej sytuacji, rozumiała, że cierpienie może stać się uprzywilejowanym miejscem spotkania z Bogiem i dotarcia do prawdy, którą trudno dostrzec ludziom fizycznie sprawnym i zaaferowanym problemami dnia codziennego. Z pełną jasnością widziała, że najbardziej zbliżamy się do Boga, kiedy jesteśmy blisko człowieka, który cierpi i jest w potrzebie. Podstawowe zadanie polega na tym, aby usłyszeć głos ludzi, których zagłusza cierpienie i zgiełk świata, i stworzyć przestrzeń, w której człowiek znajdzie spokój i miejsce do refleksji, a z czasem też drogę, która prowadzi do Boga. I Łaski stały się takim miejscem, gdzie oprócz przygotowania dzieci i młodzieży do samodzielności, znaleźli miejsce poszukujący Boga i sensu życia. Byli to ludzie z różnych środowisk społecznych i politycznych. To dzięki Matce i ks. Kornilowiczowi – ojcu duchowemu Dzieła – mogli się czuć w Laskach, jak w domu. Mogli tam zobaczyć, jak owocuje Ewangelia wcielona w życie i jak wygląda współpraca niewidomych, sióstr, świeckich i księży. Wcielona w życie Ewangelia przygotowuje miejsce, w którym jest możliwe podejmowanie wspólnych zadań, przewycięzanie niezdrowych ambicji i nieporozumień.

Z takim ewangelicznym Kościołem spotkał się w Laskach ksiądz Stefan Wyszyński i z ogromnym przejęciem pisał o tym do Matki Czackiej: Uderzyło mnie to, że ludzie Matki mają ten jakiś szczególny wzrok. Oni patrzą z pogodnym bohaterstwem. W takie chrześcijaństwo ksiądz Wyszyński wpisał swoje kapłaństwo.

Przyszły prymas urodził się 3 sierpnia 1901 roku w Zuzeli nad Bugiem, na pograniczu Podlasia i Mazowsza. W kraju zniewolonym i prześladowanym, gdyż Polska była jeszcze pod zaborami, małego Stefana – podobnie jak młodą Różę – rodzina nauczyła miłości do Boga, Kościoła, Ojczyzny i Matki Najświętszej. Po wstąpieniu do seminarium duchownego we Włocławku okazało się, że jest chory na ciężkie zapalenie płuc. Choroba postępowała tak szybko, że zarówno on sam, jak i jego przełożeni bali się, że nie dożyje do święceń kapłańskich. Stefan modlił się do Matki Najświętszej, aby wyprosiła mu łaskę święceń i aby mógł odprawić przynajmniej kilka Mszy Świętych. Cierpienie, którego doświadczył w czasie seminarium, nauczyło go, jak sam powie, patrzeć z pokorą na drugiego człowieka.

W czasie studiów seminaryjnych spotkał księdza Władysława Kornilowicza, o którym powiedział, że wywarł on ogromny wpływ na całe jego życie

duchowe i kapłańskie. Ta znajomość, która podczas studiów na KUL-u przerodziła się w głęboką przyjaźń, przetrwała aż do śmierci księdza Kornilowicza. Na ukształtowanie osobowości i formacji społecznej księdza Wyszyńskiego duży wpływ mieli także wybitni księża społecznicy: ks. Antoni Szymański – rektor KUL, O. Jacek Woroniecki – wybitny tomista i pedagog oraz ks. Antoni Bogdański – naczelny kapelan harcerstwa. Dlatego nauczanie społeczne Kościoła traktował jako ważną część misji ewangelizacyjnej.

Święcenia kapłańskie otrzymał Wyszyński 3 sierpnia 1924 roku w katedrze włocławskiej. Wczesne studia w Lublinie działał w Stowarzyszeniu Katolickiej Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie”. W marcu 1946 roku papież Pius XII mianował księdza Wyszyńskiego biskupem lubelskim, a 12 listopada 1948 roku arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim, Prymasem Polski. 27 listopada 1952 roku został mianowany kardynałem. Niestety ówczesne władze komunistyczne nie wyraziły zgody na jego wyjazd do Rzymu na konsystorz, na którym miał odebrać kapelusz kardynalski. Mógł to uczynić dopiero 6 maja 1957 roku.

Pierwsze spotkanie księdza Wyszyńskiego z matką Czacką miało miejsce w lipcu 1926 roku w Laskach, gdzie przyjechał na zaproszenie księdza Kornilowicza. Zapoczątkowana wtedy przyjaźń z Dziełem Niewidomych i jego założycielami przetrwała aż do końca dni wielkiego Prymasa. Jego relacje z matką Czacką zacieśniły się szczególnie w czasie okupacji. Po wybuchu wojny ksiądz Wyszyński musiał opuścić Włocławek, gdyż był poszukiwany przez Gestapo. Ukrywał się najpierw u rodziny we Wrociszewie, później w Żułowiu i Kozłowie na Lubelszczyźnie. W czerwcu 1942 roku przyjechał do Lasek na miejsce księdza Jana Ziei, jako kapelan sióstr, opiekun niewidomych, a także jako kapelan Armii Krajowej i duszpasterz okolicznej ludności.

O wielkim wpływie, jaki matka Czacka wywarła na jego życie, najlepiej świadczy kazanie, które wygłosił w czasie jej pogrzebu, 19 maja 1961 roku w Laskach: W tej chwili moim obowiązkiem jest stanąć przy tym obfitym źródle wody żywej i z pomocą nieudolnych słów pochwycić przynajmniej odrobinę ożywczych wspomnień z bogatego życia Matki naszej, Matki naszych serc (...), czerpaliśmy z bogatego ducha naszej Matki i duchowości tego ubłogosławionego przez Boga miejsca.

Po śmierci Matki ksiądz Prymas często wracał do grobów założycieli Dzieła. Przed wyjazdem do Rzymu na sesje soborowe, przed trudnymi rozmowami z ówczesną władzą komunistyczną, niepostrzeżenie i bez zapowiadania się, chociaż na chwilę przyjeżdżał do Lasek, aby tam się modlić. Co roku, z wyjątkiem uwięzienia czy choroby, po wielkoczwartkowym Mandatum w archikatedrze, jechał do Lasek, by tam razem z niewidomymi,

siostrami i świeckimi pracownikami Dzieła trwać na adoracji i napelnić się mocą płynącą z paschalnego krzyża światła i zwycięstwa Chrystusowej miłości, aby potem mieć ją dla każdego.

Wiemy, że o księdzu Prymasie napisano ostatnio wiele. Ukazały się jego przemówienia i kazania, powstały nowe filmy i książki. Najczęściej teksty te mówią o nim jako duszpasterzu, wielkim mężu stanu, patriocie, społeczniku, nawet polityku. Często prymas ukazany jest jako człowiek walki z komunizmem. Ale to, co było jego priorytetem, podobnie jak u Matki Czackiej, to troska i walka o człowieka, o jego wolność, po to, by człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże, mógł jaśnieć pełnym blaskiem wolności, prawdy, miłości i przebaczenia. Dlatego tak bardzo troszczył się zarówno o wolność jak i świętość Kościoła i o dobro wspólne Ojczyzny, rozumiane jako respektowanie praw każdego Polaka i ułatwianie mu wykonywania obowiązków.

Szczególnie ważny etap w jego życiowej misji rozpoczął się wraz z nominacją na arcybiskupa metropolitę gnieźnieńskiego i warszawskiego oraz prymasa Polski, gdy wziął na siebie odpowiedzialność za dwie archidiecezje i cały Kościół w Polsce. W konfrontacji z totalitarnym systemem komunistycznym z jednej strony wzywał do włączenia się Polaków w odbudowę zrujnowanego przez wojnę kraju, a z drugiej napominał rządzących, by respektowali prawa człowieka. Odznaczał się cnotą męstwa, która ujawniła się zwłaszcza wtedy, gdy – wobec nasilanych prześladowań Kościoła – wypowiedział władzom komunistycznym zdecydowane: „*Non possumus*”. 25 września 1953 roku, po kazaniu w kościele św. Anny został aresztowany. Nie załamał się. W więzieniu powstały dwa największe dzieła: Jasnogórskie Śluby Narodu i Wielka Nowenna przed Tysiącleciem Chrztu Polski.

Kiedy przygotowujemy się do beatyfikacji warto postawić sobie pytanie – skąd czerpał do tego siły? Najpełniej dają na nie odpowiedzi jego więzienne zapiski. Całkowicie zjednoczony z Bogiem, nieustannie z Niego czerpał, aby potem dawać innym. Ten zwykły człowiek otwarty na potrzeby innych, był niezwykle swoją wiarą, swoim zaufaniem Bogu i Matce Najświętszej. Był niezwykle swą miłością przebaczącą każdemu, nawet tym, którzy go uwięzili. Mimo doznanych krzywd – jak sam mówił – nie miał wrogów. Z jednej strony prymas bolał, że nie może wypełniać swojej biskupiej posługi, nie może brać czynnego udziału w życiu Kościoła i domagał się swoich praw, z drugiej zaś stwierdza, że przeżywa te trzy lata, jako szczególny dar Boga, który przygotowuje go na późniejszą trudną służbę Kościołowi i Polsce. Ta głęboka wiara w Opatrzność była źródłem jego zaufania człowiekowi. Miał świadomość mocy Bożej w sobie. Mówił: Udzielasz jej nieustannie, gdy

idziemy z krzyżem, choć nieraz czujemy się tacy samotni. Ale, gdy zamknę oczy, gdy wsłucham się w poruszenie duszy, czuję Ciebie (...). Wystarczy się zwrócić choć na chwilę ku Tobie, by odnaleźć Ciebie w sobie.

3. Świętość nie jest luksusem

Kiedy przeglądamy katalog świętych Kościoła katolickiego, zauważamy, że są tam osoby różnych stanów, powołań i zawodów: osoby świeckie, konsekrowane i księża. Gdybyśmy mieli szukać wspólnego mianownika, to można powiedzieć, że potrafili oni rozpoznać wolę Bożą i ją wypełniać w sytuacjach i w czasie, w jakim przyszło im żyć. Tak też było w życiu m. Elżbiety Czackiej i ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego. Oboje dobrze wiedzieli, że Bóg bliski w cierpiącym człowieku i sakramentach Kościoła, to dwa filary wiary, która pomaga rozpoznać wyzwania, jakie niesie powołanie w konkretnym czasie i wydarzeniach. Niewidoma, młoda dziewczyna i młody, chory kleryk. Do tego trudne czasy, w jakich przyszło im żyć – odbudowywania niepodległej ojczyzny, później lata okupacji i coraz bardziej agresywnego komunizmu. Można było się załamać i zwątpić, ale dzięki temu, że potrafili zaufać Ewangelii, każde z nich na swoją miarę umiało podejmować stojące przed nimi zadania, torować nowe drogi i otwierać nowe perspektywy działania w Kościele w Polsce. Uczynili tyle dobra, ponieważ całe życie oddali Bogu i na serio przyjęli słowa św. Pawła: Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia (Flp 4,13).

Każde z nich tę swoją drogę do świętości zawierzyło Matce Najświętszej i chcieli służyć Bogu i człowiekowi tak, jak Maryja. Matka Elżbieta złożyła swój akt ofiarowania Matce Bożej 8 grudnia 1921 roku, mówiąc: Obieram Cię dzisiaj za moją Matkę, Opiekunkę... Zaś ksiądz Prymas, uwięziony w Stoczku Warmińskim, 8 grudnia 1953 r. mówił: Tobie poświęcam ciało i duszę moją (...) wszystko, czym jestem i co posiadam.

Bóg złączył tych dwoje ludzi, tak przecież różnych i przez nich dokonał wielkich rzeczy. Słowa księdza Prymasa: Soli Deo – Samemu Bogu i Matki Elżbiety: Przez krzyż do nieba, jakie nam zostawili, jakże są aktualne i dzisiaj. Pokazali nam drogę. Innej szukać nie trzeba.

Poprzez wyniesienie sług Bożych do chwały ołtarzy poznajemy ich na nowo w tajemnicy świętych obcowania. Niech pomagają nam w odczytywaniu ich prorockich intuicji w podejmowaniu aktualnych wyzwań duszpasterskich Kościoła Chrystusowego w Polsce.

Podpisali: *Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi obecni na Sesji Rady Biskupów Diecezjalnych*

Jasna Góra-Częstochowa, 25 sierpnia 2021 r.

STEFAN KADRYNAŁ WYSZYŃSKI

SPOŁECZNA KRUCJATA MIŁOŚCI

1. Szanuj każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje. Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twojego brata.
2. Myśl dobrze o wszystkich - nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.
3. Mów zawsze życzliwie o drugich - nie mów źle o bliźnich. Napraw krzywdę wyrządzoną słowem. Nie czynź rozdźwięku między ludźmi.
4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości. Nie podnoś głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykrości. Nie wyciskaj łez. Uspokajaj i okazuj dobroć.
5. Przebaczaj wszystko, wszystkim. Nie chowaj w sercu urazy. Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody.
6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyń dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie tak czyniono. Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien, ale co Ty jesteś winien innym.
7. Czynn timer współczuj w cierpieniu. Chętnie spiesz z pociechą, radą, pomocą, sercem.
8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni, jak Ty korzystasz z pracy drugich.
9. Włącz się w społeczną pomoc bliźnim. Otwórz się ku ubogim i chorym. Użyczaj ze swego. Staraj się dostrzec potrzebujących wokół siebie.
10. Módl się za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół.

INTENCJE MSZALNE październik 2021

1. piątek	18 ⁰⁰ + Krystyna Baka
2. sobota	18 ⁰⁰ + Mieczysław Fryca: 20. rocznica śmierci oraz wszystkie dusze w czyśćcu cierpiące
3. niedziela	7 ³⁰ + Jan Kapanke: rocznica śmierci 9 ³⁰ + siostra Józefa, ks. Edward oraz zmarli z rodzin Wlazło i Królik 11 ⁰⁰ + rodzice Józefa i Bernard Roszkowscy
4. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Krystyna Baka
5. wtorek	18 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska
6. środa	7 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Ewy Szuba: 47. rocznica urodzin
7. czwartek	7 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Bernardy i Kazimierza Kolbusz: 43. rocznica sakramentu małżeństwa
8. piątek	17 ⁰⁰ + Jan Tocha oraz o zdrowie Marioli 18 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska
9. sobota	19 ⁰⁰ + rodzice Weronika i Stanisław oraz brat Stanisław
10. niedziela	7 ³⁰ + Karol Pięta 9 ³⁰ + Adam Langowski i wszyscy zmarli z rodziny 11 ⁰⁰ + Helena, rodzice, rodzeństwo z rodzin Tarczewskich, Mejer, Guźniczak, Wozińskich, Kowalczyk, Juszczyk, Obarowskich
11. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska
12. wtorek	7 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
13. środa	7 ⁰⁰ + Krystyna Baka 18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Tymoteusza Pięta: 1. rocznica urodzin
14. czwartek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Justyny i Sławomira Szymczyk: 26. rocznica sakramentu małżeństwa oraz w intencji całej rodziny
15. piątek	18 ⁰⁰ + Helena i Leon Wenta
16. sobota	18 ⁰⁰ + Elżbieta i Jan Dawidowscy
17. niedziela	7 ³⁰ + Jadwiga i Konrad Lewandowscy: rocznica śmierci 9 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Mai i Michała Bagińskich 11 ⁰⁰ + Kazimierz Kąkol: rocznica śmierci
18. poniedziałek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji wnuczki Izabeli Koryckiej oraz rodziców Katarzyny i Wojciecha
19. wtorek	18 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Wohler, Kolbusz i Szymanowskich
20. środa	7 ⁰⁰ + Henryk Plata: rocznica śmierci i zmarli z rodziny Döring
21. czwartek	7 ⁰⁰ + Krystyna Baka
22. piątek	18 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska
23. sobota	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Grażyny i Józefa Łada: 40. rocznica sakramentu małżeństwa
24. niedziela	7 ³⁰ + Wiktor Kolberg, Olga Kolberg; Kazimierz i Małgorzata Gmerek 9 ³⁰ w intencji dzieci i ich rodzin (Krystyny i Tadeusza Butowskich) o opiekę Bożą i potrzebne łasi na co dzień 11 ⁰⁰ + Zygmunt Walkowski oraz rodzice z obojga stron
25. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska
26. wtorek	18 ⁰⁰ + Jan Kluskiewicz: 8. rocznica śmierci
27. środa	7 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Katarzyny i Grzegorza Antoniewicz: 30. rocznica sakramentu małżeństwa o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla całej rodziny
28. czwartek	7 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska
29. piątek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Ewy i Jacka Szuba: 27. rocznica sakramentu małżeństwa
30. sobota	18 ⁰⁰ + Kazimierz Kucmann: 15. rocznica śmierci
31. niedziela	7 ³⁰ + Marianna Pieczykolan: rocznica śmierci; mąż Stanisław oraz zmarli z rodziny 9 ³⁰ + Karol Pięta 11 ⁰⁰ + Jolanta Świerczewska

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁ OCHRZCZONY:

1. NIKODEM KRAJEWSKI - RAKOWSKI, zam. Domachowo 32, ur. 1 kwietnia 2021, och. 28 sierpnia 2021 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZMARLI:

1. WŁADYSŁAW KOBYLARZ, zam. Domachowo 13/4, ur. 5 grudnia 1934, zm. 28 sierpnia 2021, pogrzeb odbył się 1 września 2021 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
2. KAROL PRZEMYSŁAW GAJKOWSKI, zam. Domachowo 6/2, ur. 26 czerwca 1986, zm. 31 sierpnia 2021, pogrzeb odbył się 7 września 2021 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
3. LESZEK MIECZYSLAW ZADRUSZEWSKI, zam. Sucha Huta, ul. Sudecka 3, ur. 6 lipca 1952, zm. 4 września 2021, pogrzeb odbył się 8 września 2021 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2021

387. Teresa Połtarzycka, Gdańsk Brzeźno
388. Ewa Żurek, Domachowo
389. Beata i Ryszard Rywaccy, Mierzeszyn
390. Anna i Ryszard Maselbas, Warcz
391. Mariola i Roman Kolbusz, Olszanka
392. Grażyna i Czesław Wlazło, Mierzeszyn
393. Ewelina i Jan Zawadzcy, Błotnia
394. anonimowo, Błotnia
395. Jadwiga i Paweł Schützmann, Graniczna Wieś
396. Krystyna Dyks, Błotnia
397. Halina i Marcin Laszczewscy, Warcz
398. Danuta i Jerzy Winniccy, Pawłowo
399. Agnieszka Kuśmierk, Miłowo
400. Halina Ronowicz, Błotnia
401. Zygmunt Koprowicz, Olszanka
402. Pelagia Malec, Mierzeszyn
403. Helena Stosio, Domachowo
404. Marta Meier, Mierzeszyn
405. Alicja Ruszkowska, Mierzeszyn
406. Leokadia Krause, Domachowo
407. Władysław Gajęcki, Domachowo
408. Mieczysława Muszyńska, Mierzeszyn
409. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
410. Agata Kucharz, Domachowo
411. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
412. Eryka Żurek, Domachowo
413. Genowefa Muszyńska, Domachowo
414. Anna i Jarosław Czysarscy, Olszanka
415. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
416. Artur Socha, Kozia Góra
417. Zdzisław Jaworski, Graniczna Wieś
418. Kamila Butowska, Mierzeszyn
419. Beata i Piotr Sildatk, Mierzeszyn
420. Barbara Olzacka, Rumia Janowo
421. Danuta H. Olejkowicz, Rumia Janowo

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

PODZIĘKOWANIE

Serdecznie dziękuję Wszystkim ludziom dobrej woli za wszelkie zaangażowanie, pomoc, gesty dobroci w związku z organizacją parafialnego odpustu ku czci św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie, parafialnego festynu rodzinnego oraz loterii w niedzielę, 29 sierpnia 2021 roku. Doroczne święto Parafii Mierzeszyn stało się radością dla nas wszystkich.

Niech Dobry Bóg za wstawiennictwem naszego Świętego Patrona błogosławi Wszystkim za okazaną pomoc i dobroć. Bóg zapłać! Z serdecznymi pozdrowieniami.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI
proboszcz Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie

Mierzeszyn, 29 sierpnia 2021 roku

MODLITWA ZA PRZYCYNĄ BŁ. STEFANA WYSZYŃSKIEGO

Panie Boże, Ty w swojej dobroci
wciąż powołujesz nowych apostołów,
aby przekazywali światu Twoją miłość.

Bądź uwielbiony za to, że dałeś nam
opatrnościowego pasterza,
Prymasa Tysiąclecia.

On wszystko postawił na Maryję,
Jej zawierzył bez granic,
u Niej szukał pomocy -
natchnij i mnie takim duchem.

Okaż mi swoje miłosierdzie i udziel łaski,
o którą pokornie proszę za przyczyną
bł. Stefana Wyszyńskiego (wymień
intencję...).

Amen.

MODLITWA ZA WSTAWIENICTWEM BŁ. ELŻBIETY RÓŻY CZACKIEJ

Źródło wszelkiej świętości, Panie Boże,
Ty powołałeś ociemniałą Matkę Elżbietę
do służenia Tobie w niewidomych na duszy
i na ciele, obdarzając ją męstwem
w dźwiganiu krzyża dla zadośćuczynienia
za duchową ślepotę ludzi.

Ty, Boże Ojcze,
obdarzyłeś błogosławioną Elżbietę Różę
przywilejem powołania do życia w Kościele
nowej rodziny zakonnej,
racz udzielić mi łaski
za jej wstawiennictwem, o którą z pokorą
i z ufnością proszę (wymień intencję...)
dla większej chwały Trójcy
Przenajświętszej.

Amen.

NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE W PAŹDZIERNIKU 2021 W NASZEJ PARAFII

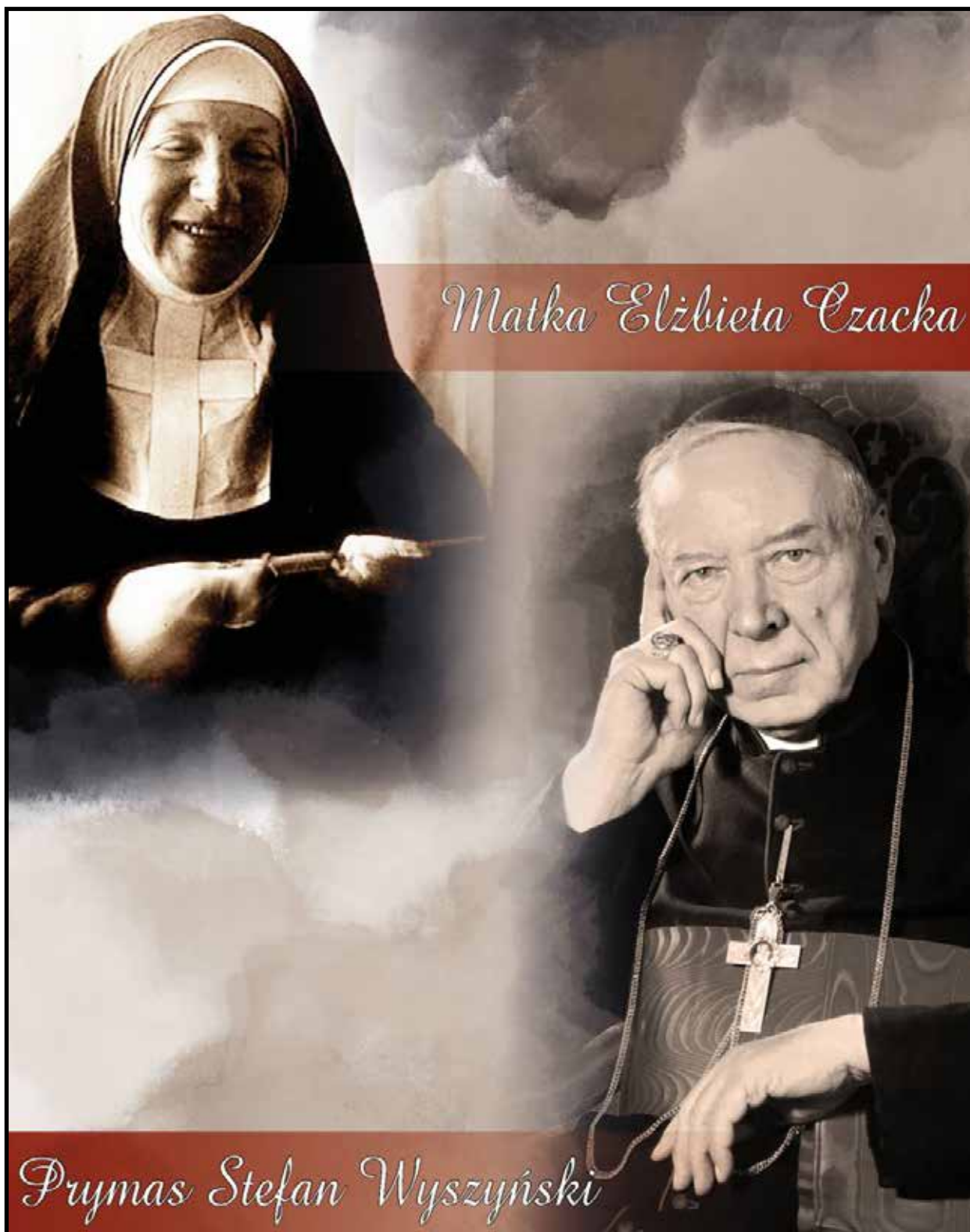
- dla młodzieży i dorosłych od poniedziałku do soboty po Mszy świętej;
- dla dzieci w poniedziałki i piątki o godz. 17.30.

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY

na październik 2021

Intencja ewangelizacyjna - Uczniowie misjonarze

Módlmy się, aby każdy ochrzczony był włączony
w ewangelizację, gotowy do misji, poprzez świadectwo
życia mającego smak Ewangelii.

Matka Elzbieta Czacka

Prymas Stefan Wyszyński

BEATYFIKACJA. WARSZAWA, 12 WRZEŚNIA 2021 ROKU

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: donandrea64@wp.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.